

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.
Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	5	frt	—	kr.
Félévre	2	"	50	"
Negyedévre	1	"	50	"

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás

az

EPERJESI LAPOK

című

társadalmi s gazdasági hetilapra.

Előfizetési feltételek.

Egész évre	5	frt	—	kr.
Félévre	2	"	50	"
Negyedévre	1	"	50	"

Az előfizetési pénzek az **Eperjesi Bank-egylet könyvnyomdájába** intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postalátnyal eszközölhetők.

Megyei élet.

A törvényhatósági bizottságnak f. hó 12-én tartott rendkívüli közgyűlése a szokottnál élénkebb volt.

Élénkebb volt pedig először azért, mivel egy megürült szolgabírói állomás betöltéséről, tehát választásról volt szó, s másodsor azért, mert a gyűlés folyamán politikai és nemzetgazdasági elvek fejtegetésére is nyílt bőséges alkalom.

Régen volt az, a midőn a megyei tanácsstermek első sorban politikai arénát képeztek, melyek színhelyei voltak a különböző irányok és áramlatok küzdelmeinek.

És nem csupán érdekesek voltak ama politikai viták és discussiók, hanem birtak azok nagy jelentőséggel is, mivel döntöttek nem csak az illető megye, de — az akkor fennállott utasítási rendszernél fogva — nem egyszer az egész ország sorsa fölött is.

Akkor joggal neveztek a megyét az alkotmány bástyájának. Ma azonban másként áll a dolog. A megye ma már nem egyéb mint a közigazgatás egyik közege, melynek szigoruan körülírt hatásköre van. Politikai viták a megyei tanácsstermekben ez idő szerint tehát sterilisek és meddők. Nem is birnak semmiféle jelentőséggel, mert van állandó országgyűlésünk, mely az arra hivatottaknak elég tért nyit az ország érdekében való működésre. A közvéleménynek helyes irányba terelésére pedig más, sokkal célszerűbb módok állanak rendelkezésre.

Ilyen módok és eszközök a politikai klubok, népgyűlések, értekezletek és végre a sajtó.

Célszerűbbek ezen módok többféle oknál fogva, és pedig:

1848-ig a megyei közgyűléseken minden nemesnek, tehát az akkori alkotmányos fogalmak szerint, mindenkinek, ki belül állott az alkotmány sáncain, ülése és szavazata volt. Ha tehát akkor emelte valaki szavát ily közgyűlésen egyik-másik irány, vagy elv érdekében, úgy — föltéve, hogy sikerült ellenlábasai nézetét érvekel semmivé tenni s így a többséget megnyerni — elmondhatta magáról, hogy a megye közhangulatára döntő befolyást gyakorolt, mely az utasítási rendszernél fogva — mint fennebb megjegyeztük — az országgyűlésen is érvényesült.

Ma az alkotmány sáncai ki vannak ugyan tágitva, de nem a megye tanácssterme, mert kik birnak ott most üléssel és szavazattal? A legtöbb adófizetők és a választott bizottsági tagok. Igaz, hogy ezek a dolog

természeténél fogva a megye legtekintélyesebb emberei. De az országgyűlési képviselőket nem csupán ők, hanem még hasonlíthatatlanul többen választják, kik nincsenek benn a bizottságban.

A megye területén uralkodó közhangulatot tehát ma már nem alakítja át az, kinek netalán sikerül a törvényhatósági bizottság többségét politikai kérdésekben az eddigittől eltérő irányba terelni.

És ha az utóbbi csakugyan sikerül; ha egy ellenzéki bizottsági tagnak sikerül meggyőzni a többséget arról, hogy a jelenlegi kormány és a jelenlegi országgyűlési többség intézkedései helytelenek, károsak, mi ennek a következése?

Az, hogy a megyei közgyűlés s a többi közigazgatási közegek csak vonakodva és ellenszenvvel fogják végrehajtani azon kormány és azon országgyűlés intézkedéseit, mely iránt bizalmuk alapjaiban megrendült s melyről nem hiszik azt, hogy képes volna az ország javára működni.

Ha tehát van még ma is jelentőségek politikai enunciatóknak és a kormány és országgyűlés tettei kritizálásának törvényhatósági tanácsstermekben, ugy ezen jelentőség a mai viszonyok között csak a fennebb vázolt következesekben nyilvánulhat.

Lapunk álláspontjának jelzésére szükségesnek tartottuk ezt megjegyezni.

A csütörtöki közgyűlés fontosabb határozataira a legközelebbi alkalommal még vizsztatérünk, a gyűlés tárgyai közöl ezuttal a következőket emelvén ki.

A megüresedett raszlaviczai járás szolgabírájává nagy többséggel Semsey Géza választott meg.

Ifj. Hedry Ernő egy husz bizottsági tag által aláírt indítványt terjeszt be, Pestmegyének az önnálló vámterület és jegybank ügyében tett felterjesztésének támogatása iránt, ezen indítványt hosszabb beszédben indokolván.

Szónak, ki azt remélte, hogy a szőnyegen forgó tárgynak sima lefolyása lesz, legelőször az állandó választmány véleményét kifogásolja, mely Pestmegyének a kérvényhez való csatlakozás iránti felszólítását egyszerűen tudomásulvételre ajánlja. Ezután bonckés alá veszi a jelenlegi kormány tetteit. Elmondja, hogy a kormány a deficit megszüntetését, a pénzügyi helyzet és közigazgatás javítását ígerte meg, mely ígéreket azonban nemcsak hogy be nem váltott, sőt azóta állandó deficitel van dolgunk, míg másrészt az Austriával kötött kereskedelmi- és vámszerződés, és bankügyi kiegyezés az országra nézve károsak. A közigazgatásról nem is szól indítványozó, mert e téren a kormány csak a közigazgatási bizottság intézményét létesítette, melynek célszerűtlenségét legvilágosabban bizonyítja az, hogy a közíg. bizottság tagjai szükségképp kölcsönösen akadályozzák egymást. Előre lévén látható, hogy az országgyűlési többség a kormány által létesített káros bankügyi egyezményt el fogja fogadni, szónok ohajtja, hogy Sárosmegye közönsége az indítvány elfogadása által jelentse ki, hogy a maga részéről nem támogatja a kormányt és országgyűlést az ismert bankegyezmény létesítésében.

Az indítványozó után Berzeviczy T. kir. tanfelügyelő emelt szót, az állandó választmány

véleményét támogatva, ugyszintén szóltak az alispán, Károlyi László ő excája, Ghillányi József, Máriássy orsz. képviselő, Kertész József, s Berzeviczy Edmund, az indítványnyal szemben foglalva állást. Péchy Zsigmond alispán egyebek között a fölötti sajnálatának adott kifejezést, hogy épen egy országgyűlési képviselő jelenti ki nyilvános gyűlésben, hogy nem viseltetik bizalommal a nemzet képvisellete iránt, holott első alkotmányos elv: a törvényes többség előtt meghajolni. Ghillányi J. különösnek tartja, hogy az indítványozó annak (önálló bank felállítás) elmulasztásáért teszi felelőssé a kormányt, a mit ő (indítványozó) maga sem tart arcanumnak.

Cáfolatát azzal végzi szónok, hogy könynyűnek találja azon ellenzék szerepét, mely csak gáncoskodik, a nélkül, hogy megmondaná, mikép segítene ő a bajon. Kertész József ez utóbbi megjegyzést így formulázza, hogy: caecus caecum ducit. A többi szónok is, kivált Máriássy, talpraesetten cáfolta az indítványozót, kinek tagadhatatlanul ügyes zárszava után a főispán fejtegette minden irány felé a kérdést, behatóan, határozottan s azon ékesszólással, mely — mint minden alkalommal tanusítá — annyira hatalmában van.

Elrendeltetvén a szavazás, a nagy többség az indítványt elvetette s az állandó választmány véleményét fogadta el.

Sárosmegye alispánjának évi jelentése.

Megyénk alispánjának kimerítő évi jelentéséből a következő, megyénk összes lakosaira nézve nagyérdékű adatokat közöljük.

Az 1876-ik évi VI-ik t. c. által érvényben hagyott 1870-ik évi XLII-ik t. c. 58. §-a meghagyásához képest — valamint a megyeszervezési szabályrendelet 8-ik §-a f) pontjának megfelelőleg, van szerencsém az 1876-ik évi közigazgatási viszonyokról következő tiszteletteljes jelentést tenni.

A mélyen tisztelt megyei bizottság a fontosabb közigazgatási ügyekben bölcsen önmaga szokott ugyan intézkedni, mindazonáltal nem lesz tán érdektelen, ha a következő adatokat felemlitem, hogy t. i. az elmúlt évben a tettes megyei bizottság következő napokon tartott közgyűléseit, u. m. március 6-án, június 12-én, szeptember 6-án szeptember 25-én, december 11-én.

Az ez alkalommal hozott határozatok száma 203. S ezek közül: a közmunka szabályozása; a külön célra rendelt községileg kezelendő pénzek és alapok kezelési módja és központi ellenőrzése tárgyában hozott szabályrendelet; a községi pásztor tartásnak kötelezőleg lett kimondása; a járásbeli szolgabírák által kezelt pénzekkel való bánás szabályozása; a statárium kérelmezése, a közmunkaügynek a közigazgatási bizottsághoz utalása, a közegészségügy rendezése s több más határozatok olyanok, melyek a közigazgatás lényeges előnyére alkottattak.

Ünnepélyes volt a m. é. szeptember 6-án tartott közgyűlés, midőn a boldog emlékeztető Szinyey Merzse Felix elhalálása folytán több hónapon keresztül üresedésben állott főispáni széket a megye közönségének osztatlan bizalmával, elődjének méltó utódja Keresztészeghi Gróf Csáky Albin Ó Méltósága foglalta el.

A tekintetes megyei bizottság működésének felemlítése után, áttérek az egyes megyei hivatalok tevékenységének kimutatására, s habár tudom, hogy nem a számadatok tüntetik elő a valódi tevékenységet — még is a statisztikusokkal tartva, hogy a számadatok a következtetések levonására az egyedüli rendelkezésre álló alapot szolgáltatják, — bátorkodom — az egyes megyei hivatalok 1876. évi ügyforgalmi s tevékenységi kimutatását a következőkben mutatni be.

A) Az alispáni hivatal: 11769 ügyd. Ebből elintéztetett 11691 ügyd. Maradt elintézés alatt 78 ügyd.

Az 1876-ik évi XX-ik t. c. által Sárosme-
gyébe kebelezett 3 sz. kir. város az alispáni hiva-
tal ügyforgalmát vezetesen emelte, s hogy ennek
dacára személyszaporítás nélkül volt elérhető s
hogy a fenti kedvező tevékenységi kimutatást elő-
terjeszthetni szerencsém van, azt úgy rendelkezé-
semre álló fogalmazásra hivatott tisztársaim —
különösen felemlítvén a munkásságáról is ösmere-
tes Kolosy Miklós főjegyzőt — valamint az irodai
személyzet — egészben véve — megelégedésemre
kifejtett tevékenységének kell tulajdonítanom.

B) A megyei árvaszék által elintézendő volt
1876. évben 3824 ügyd, ebből 1877. ávi január
1-jéig elintéztetett 3755 ügyd. Elintézés alatt
maradt 69 ügyd.

C) A tisztai ügyész által elintéztetett 142 ügyd.
elintézés alatt maradt 12 ügyd. A tárgyalási határ-
idők száma 215 ügy.

A járásbeli szolgabírák irodai tevékenysége
ellen egészben véve kifogásom nincs, — de mi-
után a járásbeli szolgabíró feladatának csak akkor
felel meg, ha a régi atyáskodó és gyámkodó rend-
szert az 1871. XIII. t. cikkel megegyeztetni képes
— úgy tudom, hogy e tekintetben több szolgabíró
feladatát nem kellőleg oldotta meg.

D) A 3 sz. kir. város közgyűléseinek, taná-
csainak és polgármesteri hivatalainak ügyforgalmi
és tevékenységi kimutatása:

Eperjes sz. kir. város közgyűlésben elintéztett
120 ügydarabot, tanácsilag 1679-et, és a polgár-
mester által 2044-et; az összes hátrálék tesz 43
ügydarabot.

Bártfa elintéztett közgyűlésben 278 ügydarabot,
tanácsilag 2264-et; hátrálék: 36 ügyd.

Kis-Szeben elintéztett közgyűlésben 1807 ügyd,
tanácsilag 150, s a polgármester által 111-et;
hátrálék: 17 ügyd.

Az 1876. XX. t. cikk által a megyébe kebe-
lezett 3 sz. kir. városban még a hivatkozott t. c.
értelmében szükséges átalakítás csak annyiból tör-
tént meg, hogy e megye hatósága alá helyeztet-
tek; a többire nézve az átalakítási munkálatok
még csak folyamatban vannak. (Folytatjuk.)

A sétálás sportja.

Budapest, ápril 10.

A sétálás művészet, melyet csak hosszas
gyakorlás által sajátíthatni el. A naplopó, ki
idejét nem fordíthatja jobbra, mint cél nélkül a
népes utcákon fel és alá járkálni, azt hiszi, hogy
ő most már a „dolce far niente“-rend lovagja és
lábat a türelmes aszfalton a legneveltségesebb
pozitúrákba helyezi. A valódi flaneur szemében
csak ügyetlen kontár marad, ki nem tudja, mi a
valódi élvezet. Az igazi sétálás cél és fogalom,
erény és élvezet egyszersmind, csak tudni kell a
módját. A rosul választott idő, hely és társaság
nagy szerepet játszik e téren, s ha ezen három
elmellőzhetlen feltétel közül csak egy is kedvez-
zőtlen, úgy mind azon magasabb élvezetek eles-
nek, melyek a sétálás sportjával össze vannak
füzve.

Tagadhatatlan, hogy csak a nagyvárosok
sima kövezetén virágozhatnak a sétálás cultusza;
tükörsima aszfalt vagy gránit kövezet minden-
esetre alkalmasabb terrain, mint egy rosszul fel-
töltött országút. De egy nagy városban is csak
bizonyos utcák színhelyei a sétálásnak; így Lon-
donban a Hydepark, Párisban a boulevardok, Uj-
Yorkban a Broadway, Berlinben az „unter den
Linden“, Bécsben az Opernring, Triestben a Molo
s végre Budapest a corzó és váciutca ily kiváló
sétáhelyek. Nem akarunk ez alkalommal a kül-
földi metropolokra kiterjeszkedni és ezuttal csak
édes hazánk fővárosára fogunk szorítkozni, az
említett két sétáhelynek és közönségének rövid
ismertetését nyújtván a nyájas olvasónak.

TÁRCA.

A kéznek jelentősége a jogban.

Irta: Dr. Véesej Tamás.

(Folytatás).

A tenyérnek barázda vonásaiiból törekedtek
a babonás chiromantikusok kiolvasni az embernek
tulajdonságait és végzetét oly divinationalis tehet-
séggel mely ma már csak furfangos banyák és
ravasz cigány asszonyok javára van betáblázva.
Ők tudják melyik az életvonal mely a földi pálya
hosszát jelzi, ők ismerik a fejonalt a melyből
a szellemre és jellemre vonnak következtetést.
Az étvágy fokozatának is kimérték egy külön
barázdát, sőt a szerencse is nyert egy szárnyvonala
conssiot.

Meglepő volt rám nézve midőn meggyőző-
dtem, hogy Orlicé a ki berlini matematikai tanár-
nak hazudja magát, holott nagyszabeni iparlovag
és schwindler, lotto utasításainak hírlapi hirdeté-
mnei oly sok könnyenhiót elbolondítanak. De
meglepőbb volt midőn arról győződtem meg, hogy
a kártya-vetéssel és tenyér-jóslással ámitó varáz-
sók Budapestben ma is betudják népesíteni rejté-
lyes szobáikat a selyem- és bársonyviselő osztály-
ból ép úgy mint a percaille és 27 krros cikkek
fogyasztóinak kopott seregéből. A könnyelműt
és desperatust elkábitja a szemek látnoki forgatása,
— a divat és szépség képviselőjét pedig elringatja

Váciutca és corzó! egyik a téli, másik a
nyári időszakban sétáhelynek használva. Szép téli
nap, még pedig vasárnap van. A különféle templo-
mokban a nagy miséknek vége, az „ita missa
est“-et elénekelték s a templomlátogató közönség
tódul kifelé a templomajtókön s egyenest a váci-
utca felé tart, vígan csevegve és nevetgélve, a
hallott szent igéket egészen elfeledve. De sok
százra megy azok száma, kik minden ájtatos elő-
készülés nélkül cultiválják a sétálást. Tucatszámra
özönlenek a váciutca és olykor nagy utat kell
megtenniök, míg ohajtásuk célját elérik. Itt
11—1-ig hullámszik a sétálók nagy tömege. A
magas arisztokrácia tagjaitól le az egyszerű mester-
emberig képviselve van itt a társadalom minden
osztálya. Főurak, képviselők, magas hivatalnokok
és államférfiak, nevezetes írók és színészek, gaz-
dag börszánusok, kiknek a végzeteljes május 9-ike
nem birt ártani, jogászok, „firtlik“, e fővárosi
specialitás, iparlovagok és, a mi különben magá-
tól értetődik, e kissé vegyes férfitársaságnak meg-
felelő szintén „vegyes“ hölgyközönség; mind itt
vannak és bámulatos kitartással, páratlan kecses-
sel és élvezettel sétálnak végig a parkettsima aszfal-
ton, jobbra-balra köszöngetvén, a hölgyek egymás
elegáns öltözékeiket nézve és kritizálva, az urak
pedig többnyire cvikkelrel és monoklival fegyver-
kezve vizsgálván a mellettök elhaladó hölgyeket.
De van is mit! Oly szép és aránylag annyi sok
szép nőt nem igen lehet látni máshol. Kérem,
ne tessenek félreírteni. Ezzel korántsem akartuk
mondani, hogy hazánk többi városaiiban nem talál
a fürkésző szem hasonló szép nőket,*) mert nem
egy vidéki szépséget ismerünk, ki bátran verse-
nyezhetne e tekintetben a főváros legszebb höl-
gyeivel. De mi jelen cikkünkben csak Budapestet
tartjuk szem előtt.

A fővárosi hölgy elegáns alakja hasonlít a
párizsi nőéhez, járása is ugyanoly könnyű; ide
járul még a keletnek érzékibb testidoma, tüzes
szeme és dús hajzata, a női szépség oly eszmény-
képe, melynél szebbet egy Phidias sem faragott.

A férfiak már kevésbbé érdekesekek. Ők —
de különben hagyjuk ezt; nem érezzük magunkat
illetékeseknek oly ügyben ítéletet hozni, mely ki-
zárólag a szép nemet illeti.

Az utca külső képe méltó a közönséghez.
A váci-utca a főváros legfashionablebb utcája.
Elegáns üzletek és gazdag kirakatok díszkednek
mind a két oldalon. A házak többnyire szép 2—3
emeletes épületek, s ha van is köztük egy-két
őcskébb, mely még e század elején épült s melyek-
nek tulajdonosai nem akarnak haladni a kor szelle-
mével, úgy mégis az egész utca kellemes benyomást
gyakorol az emberre.

Sokkal érdekesekek az előbbinél szépsézet
szempontból a corzó, a pestiek kedves sétáhelye.
A dunai rakpart mellett a remek lánchídtól a
plébánia templomig terjed, két sor fiatal akácfa-
kkal beültetve, és a főváros legszebb épületeinek
sorfalával. Központját a fővárosi bálozók és hang-
versenylátogatók előtt előnyösen ismert vígadó
képezi, szép monumentális épület, előtte izléses
kis park van, kioszkokkal és virágágyakkal. Mellette
jobbra a Thonetudvar és a tőzsde, melynek tete-
jén aranyozott Merkurok vannak felállítva. A le-
vegő tiszta és üde, a járó-kelők mentve vannak
minden kocsizajtól. A kilátás is gyönyörű; át-
ellenben a budai vár a királyi palotával, az alag-
uttal és siklóval, a Szent-Gellérthegy, a folyamon
a sok nagy gőzhajó és kis csavargózós, a távol-
ban a budai hegyek, és a Margit-sziget az új
híddal mutatkozik. A közönség ugyanaz; a sétálás
nyári estéken divatos, midőn a corzó valóban tün-
dériés látványt nyújt. Ilyenkor e hosszú sétáhely
egészen el van lepve sétálókkal, kik lassan az

*) Meghiszszük azt!

Szerk.

egyik végőit a másikig mozognak ott rögtön mintha
parancsszóra vezényeltetnének, és ezt így számtalan-
szor ismétlik. Ha valaki elfárad, padok és székek
állanak rendelkezésre, vagy valamely díszes kávé-
házba vagy vendéglőbe léphet, melyeket itt lépten-
nyomon lehet találni. Így megy ez késő estig,
míg a közelgő éj zét nem oszlatja a sétálók ki-
fáradt tömegét, kik az utcákba fordulva, éhesen
keresik fel hajlékaikat. G. J.

Különfélék.

A műkedvelői szini előadásnak, mely hol-
nap a tüztöltő-egylet javára rendeztetik, előrelát-
hatólag nagy közönsége lesz. Erre mutat azon
körülmény, hogy a belépti-jegyek nagy része már
eddig is elfogyott.

Az előadandó szindarabok igen szerencsésen
vannak megválasztva és — mint a szinlap tanu-
sítja — a szerepek is jó kezekben vannak. Kö-
zönségünk tehát mindenképen a maga érdekében
cselekszik, a midőn a színházat holnap meglátog-
gatja. Először, mivel kétségkívül jól fog mulatni,
a mire Thalia templomában, az abban beállott
szünet folytán, már régen nem volt alkalom s má-
sodszor mivel a közbiztonság érdekében alakult
tüztöltő-egylet céljait ez által hathatósan elősegíti.

Uj tisztviselők a megyénél. A megüresedett
raszlaviczi járás szolgabírájává Semsey Géza vá-
lasztatott meg. Takács István szolgabírói irnok
tisztviselőségi szolgabíróvá, Füzy Béla pedig tiszte-
letbeli aljegyzővé lön kinevezve. Az új tisztvise-
lők a törvényhatóságnak f. hó 12-én tartott rend-
kívüli közgyűlése alkalmával tették le a hivatalos
esküt. Éljenek!

A bártfai kisdédóvó vagyona tett 1876. évi
december 31-én tőkepénzben: 22,886 frt 74 krt,
kamattartozásban 153 frt 99 krt, készpénzmarad-
ványban 108 frt 95 krt, összesen tehát 23,149 frt
68 krt. Összevetve ezt az 1875. évi vagyoni álla-
pottal, az óvodai alap 1876. évi növekedése
1846 frt 66 kr. Azon felül bir az óvoda egy
házzal, mely még 1866-ban 4555 frton lön meg-
szerezve.

A vasuti utazók kötelező biztosítása. Bécs-
ben tartott közös értekezleten az osztrák és magyar
vasutak igazgatói egyhangulag elfogadták a déli
vaspálya által beterjesztett javaslatot, melynek
főbb pontjai a következők: Minden utastól a távol-
ságra való különbség nélkül az első és második
osztályon 2 kr. s a harmadik és negyedik osztály-
ban 1 kr. biztosítási díj fog szedetni. És ezért
vasuti szerencsétlenség esetében kifizettetnek a
szerencsétlenül jártak illetőleg örökösöknek: ha-
lakozás esetén az I. és II. oszt. utasoknál 8000
frt., a III. IV. osztályuaknál 4000 frt.; súlyos ma-
radandó következményű sérülésnél a fentebbi össze-
geknek fele. Ha pedig oly sérülés fordul elő,
mely hat hónappal nem hosszabb ideig terjedő
gyógykezelést és keresetképtelenséget okoz, a
megsérültek minden napra 8, illetőleg 4 frtot fog-
nak kapni. Alapos számítások szerint a fennebi
2, illetőleg 1 kr. biztosítási díj tökéletesen elegendő,
hogy megfelelő biztosítási alapot lehessen össze-
hozni.

A belügyministerium legközelebb két új
egészségügyi szabályrendeletet bocsájt ki, az egyik
a halottkemi szabályzathoz pótlétkedés a felter-
jesztendő halálzási statisztikai kimutatás tárgyában;
a másik pedig a tisztai főorvosok által a belügy-
ministeriumhoz évnegyedenként tétetni szokott je-
lentések mikénti szerkesztését szabja meg.

Hibaigazítás. A 142. számú árverési hirdet-
ménybe, melyet a mult számban Torjay Károly
kir. bírósági végrehajtó tett közzé, tévedésből hiba
csuszott be. A végrehajtás határidejéül ugyanis
nem ápril 18-ik, hanem 17-ik napja tüzetett ki.

Nézzük most magát a peres eljárást.

b) Kézrátevés. (manus injectio.)

A legrégibb törvénykezési eljárás melyet isme-
rünk a római legis actio per manus injectionem vagy is
a felperes kézrátevése az alperesre. Az alperes
személye nem pedig vagyona ellen intéztetik a
kézrátevés, melynek célja az adós testét zárlat alá
venni, s ha nem fizet megkötözni és fogságba hur-
colni. Az eljárást a XII. tábla így adja elő: Ha az
adós nem fizet és nem lép fel védelmére valaki, a
hitelező által nyakvasra vagy lábbilincsbe veretik.
Hogy ez ne legyen se jatek se kizás nem könnyebb
és nem nehezebb mint 15 fontos vas volt alkalm-
mazandó. A rab maga gondoskodhatott élelmezte-
téséről, ha ezt nem tette, a fegyencplálékot
vehette igénybe mely naponként legalább 1 font
liszt. A hitelező többet is adhatott.

A fogság 60 napig tartott. Ezen idő alatt 3
vásár alkalmával a forumra a praetor elébe vite-
tett a fogoly, s kihirdtetett, hogy nem akad-e
megváltó? A harmadik vásár alkalmával is kivál-
tatlanul maradt adóst a hitelező agyonverhetette vagy
külföldre eladathatta. Több Shyloki természetű
hitelező az adós testén osztozkodhatott. Ily tra-
goediának előjátékát képezte az adósságcsinálás.
Ez ily tragikusán végződött a köteleesség megsze-
gése. A rémitő szigor azt is mutatja hogy a jog-
nak elég zivataros és küzdelmes csecsemő kora
lehetett.

(Folytatása következik).

a hízogés hangja, és a kíváncsiság zárandokai
közül mindenik oly belépti díjt fizet (2—5—10 ft.)
mintha Patti vagy Nilson hangversenyét hallhatná.
Vessük mi is mint Diocletian interdictum alá a
jóslókat és lottó utasítókat.

Biztos története a leghiresebb jogrendszernek
a melyet a világ ismer, törvénykönyvvel a XII.
táblával nyílik meg és törvénykönyvvel Justinianus
gyűjteményeivel végződik.

A rómaiak által magasztalt XII. tábla tör-
vény pedig a peres eljárás szabályzásával kezdődik.

Már akkor is az adósság miatti perpatvarok
s a szabadság miatti viták emésztették a társad-
almat.

Lássuk mindenek előtt a perbe idézést.

a) Perbe idézés. (In jus vocatio.)

Ha a hitelező hívására (ambula mecum in
jus) az adós vonakodott menni a forumra, tanuk
előtt ismétlé a felperes az idézést s ha ez is ered-
ménytelen maradt, erőszakhoz nyult. Erkönyg fe-
nyegetését „Und bist du nicht willig so brauch'
ich Gewalt“ több mint két ezer év előtt jelezte
már a XII tábla.

A vonakodó adós fogoly lett s csak kezesség
mellett menekülhetett a fogságból. Ha ily kezes
nem vállalkozott, a vonakodó adósnak ügye örökre
elvesztett. Az idézés e kerülés esetében pedig
következik a panasz és tiltakozás, végül tárgyalás
és törvényszéki ékes-szolás. Az idézésről nem kéz-
besítési iver, hanem tanuk tettek bizonyosságot. A
tanunak emlékül a fülét huzták meg.

Unser Kindergarten.

Es gab vielleicht noch keine Zeit, welche der Entwicklung des Vereinswesens so günstig gewesen wäre, wie eben die unserige.

Wo die Kräfte des Einzelnen nicht ausreichen, werden Gesellschaften gegründet, die abweichend von den Sitten und sonstigen mittelalterlichen Annahmen, frei darauf hinarbeiten, um ihre theils kulturellen, theils materiellen Zwecke, zum Wohle der Menschheit, zu erreichen.

Auch an uns ging der Zeitgeist nicht spurlos vorüber und manche Vereine und Gesellschaften entstanden in unserer Mitte, welche berufen sind, dem Gemeinwesen thätig unter die Arme zu greifen.

Einer der erpriehtlichsten unserer Vereine ist der unter dem Präsidium des Herrn v. Szent-Andrássy wirkende Kindergartenverein.

In einer unserer ersten Nummern haben wir den Jahresbericht dieses Vereines vollinhaltlich veröffentlicht. Unsere g. Leser waren daher in der Lage sich von der Wirksamkeit und Tragweite dieses Institutes ein Bild entwerfen zu können.

Wir können die junge Generation, welcher es vergönnt ist, die Grundlage ihrer intellektuellen und wohl auch körperlichen Entwicklung im Kindergarten zu empfangen, in jeder Beziehung nur glücklich schätzen.

Es ist dieser Generation vergönnt, schon in den zartesten Kinderjahren spielend und ohne jegliche Mühe oder Anstrengung in den Besitz verschiedener Kenntnisse und Fertigkeiten zu gelangen und sich Eigenschaften zur Gewohnheit zu machen, die sich später zu Tugenden entwickeln.

Ordnungslehre, Reinlichkeit, Pünktlichkeit und Pflichtgefühl, das sind jene Eigenschaften, welcher die Kinder hier ohne merklichen Zwang, ohne Stock, Ruthe und den sonstigen pädagogischen Hilfsmitteln vorwärtlicher Zeiten, neben einer Summe von Elementarkenntnissen und Fertigkeiten theilhaftig werden.

Nebenbei haben die Zöglinge des Kindergartens reichliche Gelegenheit sich an den Verkehr und Umgang mit Altersgleichen zu gewöhnen. Kinder, die früher menschlichen und wild waren, eignen sich ein ungezwungenes, freies Auftreten und unbefangenes gefälliges Benehmen an, im Leben — wie Jedermann weiß — von nicht geringer Wichtigkeit ist.

Fügen wir noch hinzu, daß die Unterrichts-, beziehungsweise Conversationsprache der Anstalt die ungarische ist, und daß Kinder, welche dieses Idioms nicht im mindesten mächtig waren, schon nach wenigen Wochen das Ungarische nicht nur zu verstehen, sondern auch zu sprechen und zu lieben lernten, so haben wir allen Grund diese Anstalt den P. T. Eltern und sämtlichen Kinderfreunden aufs Wärmste zu empfehlen.

Der Kindergarten, welcher bisher im Bozary'schen (jetzt Miller'schen) Hause eingerichtet war, ist jetzt im Kovatschen Garten (auf der Grabengasse) etablirt worden, welcher vom Vereine zu diesem Zwecke in Pacht genommen wurde.

Da aber der Verein bestrebt ist und es auch nothwendigerweise sein muß, im Besitze eigener, zu diesem Behufe eingerichteter Lokalitäten zu sein, so ist der von der Sache beehrte, eifrige Präsident des Vereines behufs Ankaufes des auf der Ungargasse gelegenen Kavalsky'schen Hauses in Unterhandlungen getreten, deren Resultat der am 18. d. M. abzuhaltenden Generalversammlung des Vereines zur Befristung vorgelegt werden wird.

Bezagte Generalversammlung wird am erwähnten Tage um 3 Uhr Nachmittags im Sitzungssaale des Stadthauses stattfinden, und wird im Falle des Guthheißens des Kaufvertrages auch die den Institutszwecken entsprechende Umänderung des Gebäudes Gegenstand der Verathung bilden.

Nach dem Gesagten dürfte kaum nothwendig sein zu betonen, wie wünschenswerth es wäre, wenn sich an der Generalversammlung nicht nur die bisherigen sondern auch neue Mitglieder in möglichst großer Anzahl beteiligten.

Operies, 13. April 1877.

Ein schauervoller Winter war's den wir heuer zurückgelegt, ein Winter voll getäuschter Hoffnungen zerstörter Illusionen, für sämtliche Bewohner unseres Vaterlandes.

Mit inniger Sehnsucht sah man also dem Frühlinge entgegen; dieser sollte der Glücksbote der Geschäftswelt, der rettende Genius aus der Armuth für die arbeitende Classe sein.

Allein der heißersehnte Frühling kam, und mit ihm die allgemeine Stagnation der Geschäfte für Erstere, so wie Glend, Hunger und Entbehrung für Letztere.

So wie vor einigen Monaten, liegt auch heute Handel und Verkehr darnieder, die Industrie verarmt, Fabriken gehen zu Grunde, und die Litzitations-Trommel mit den verkündenden Schredenstönen der Execution steht an der Tagesordnung.

Leider macht unsere lebhaft Handelsstadt Operies auch keine Ausnahme von der traurigen Regel, und wie überall, ruht auch hier das Damokles-Schwert mit drückender Wucht auf sämtlichen Gewerben, denn an die Stelle des lebhaften Verkehrs ist eine Ruhe getreten, und anstatt des regen Handels hat Todtenstille Platz gegriffen.

Mehr als alle Erwerbszweige aber wurde durch die herrschende Geschäftsmijere der Getreidehandel in unserer Stadt heimgejucht; ein Umstand der umso bedauernswerther erscheint als dieser gerade bis nun,

einen Hauptnahrungszweig für die Bevölkerung unseres Comitates gebildet.

Und fragt man sich nun den wahren Grund dieser leidigen Umstände, so gelangt man unwillkürlich zu dem Schlusse, daß der ländergerige Ciesber die Hauptschuld daran trage, und der russischen Protokollfabrik ein gut Teil des Unheils zuzuschreiben sei.

Denn wie ein incurables Leiden hält dieses russische Wechselstieber alle Gemüther in immerwährender Aufregung. Was heute als heilige Thatsache wird morgen als pure Erfindung, was heute als Wahrheit wird morgen als Lüge dementirt.

Daher versteht selbst der erfahrenste Kaufmann sich nicht zu orientiren, weil er eben nicht weiß, was der morgige Tag in seinem Gefolge führt.

Als klare Illustration des Angeführten, dienen wohl die verschiedenen Gruppen heut zu Tage, in unseren Gast- und Cafehäusern; hier erblickt man die hastigen Zeitungsleser die vor brennender Ungeduld kaum die Morgen-Post zu erwarten im Stande; da machen sich wieder die hitzigsten, politischen Debatten vernehmbar auf die eifersüchtig zu sein, selbst Bismark und Gortschakoff Ursache hätten.

Doch ist es weder Wissensdurst, noch ernste administrative Thätigkeit die alle Gemüther vollumfänglich beschäftigt, sondern vielmehr die schreckliche Unsicherheit der verzweifeltsten Lage, indem Alles wie auf's Commando-Wort stehen geblieben, und Jedermann vom entscheidenden Schritte im Orient eine Aenderung der Dinge erwartet.

Und wahrlich es ist die höchste Zeit! Denn Zahllose werden ihrer Existenz beraubt, die Reichen der Bettler werden dichter und nehmen für die Sicherheit des noch etwas Besizenden einen bedrohlichen Charakter an.

Wenn Petersburg mit Konstantinopel Hand in Hand mit einander zu Grunde gehen, geschieht's bei mobilen Armeen, sind es die Helden der Tragödie, wir aber gehen wenn dies Aprilwetter noch fort dauert ohne Uchatins-Kanonen, ohne Saug und Klang einem traurigen Loos entgegen.

T. R.

Das Wuchergesetz.

(Schluß)

§. 6. Wenn im Text der über den Darlehensvertrag ausgestellten Urkunde die Zurückzahlung einer größeren als der zugewählten Summe bedungen ist, spricht der Richter nur die in der Urkunde als zugewählt anerkannte Kapitalsumme zu.

Hinsichtlich der Zinsen nach dem in dieser Weise festgestellten Kapital sind die auf die Zinsen bezüglichen Verfügungen dieses Gesetzes anzuwenden.

Auch die Einverleibung oder Vormerkung kann nur hinsichtlich des als zugewählt anerkannten Kapitals und der nach diesem Gesetze gestatteten Zinsen angeordnet werden.

§. 7. Die folgende Bestimmung des §. 2 des Gesetzkartikels 31 vom Jahre 1868: „Wenn über das Darlehen kein schriftlicher Vertrag besteht oder ein solcher Vertrag zwar besteht, darin aber die Zinsen nur im Allgemeinen ohne ziffermäßige Feststellung des Betrages oder des Zinsfußes bedungen sind; ferner wenn die Zinsen nicht vertragmäßig bedungen, sondern nach dem Gesetze zu entrichten sind; betragen die einjährigen Zinsen sechs Prozent des zu zahlenden Kapitals“ — sowie alle übrigen vom gegenwärtigen Gesetze nicht berührten Bestimmungen des Gesetzkartikels 31 vom Jahre 1868 bleiben auch weiter in Gültigkeit.

§. 8. Zinsen, welche mit dem Inkrafttreten dieses Gesetzes fällig sind, fallen nicht unter die Bestimmungen der obigen Paragraphe.

Auf die nach dieser Zeit fällig werdenden Zinsen aber hat das gegenwärtige Gesetz nur in dem Falle keine Wirkung, wenn die acht Prozent übersteigenden Zinsen vor dem Inkrafttreten dieses Gesetzes durch Urtheil oder gerichtlichen Vergleich rechtskräftig festgestellt worden sind.

Der Umstand, daß die höheren Zinsen in einer vor dem Inkrafttreten des gegenwärtigen Gesetzes aufgenommenen Notariats-Urkunde bedungen sind, hindert die Herabsetzung derselben auf acht Prozent nicht. Die Urkunde behält jedoch die Eigenschaft einer öffentlichen Urkunde.

§. 9. Die Bestimmungen des gegenwärtigen Gesetzes sind nicht anwendbar

a) auf Wechselforderungen,
b) auf Forderungen aus den gegenseitigen Handelsgeschäften protokollierter Kaufleute.

§. 10. Das gegenwärtige Gesetz tritt am 1. Juli 1877 in's Leben und mit der Vollstreckung desselben wird der Justizminister betraut.

Kleine politische Rundschau.

Die friedliche Strömung, welche bezüglich der orientalischen Frage eine Zeit lang Europa mit neuen, und wie es schien, begründeten — Hoffnungen erfüllte, hat nun abermals der drohenden Kriegesgefahr Platz gemacht, welche jetzt, nach den allerseits eingelaufenen Telegrammen näher gerückt zu sein scheint, wie dies während der von Rußland initiierten diplomatischen Feldzüge bisher der Fall gewesen.

Von Norden bläst ein rauher Wind; es tönen die Kriegstrompeten der sich ansammelnden Heere und sowohl Türken, als Russen brennen vor Begierde, sich mit einander zu messen.

Unter solchen Umständen darf es uns nicht verwundern, wenn „Son“ in einer seiner letzten Nummern einen Leitartikel bringt, an dessen Spitze die Worte

stehen: „Am Vorabende des Krieges,“ und in dem es unter anderem heißt: Unter dermaßen gestalteten Verhältnissen kann es zu unserer nicht geringen Veruhigung dienen, daß Bismark doch im Amte verbleibt und namentlich, daß die Uchatins-Kanonen fertig sind.

Die Telegramme, welche die öffentlichen Blätter zu solcher Sprache vollkommen berechtigten, lauten wie folgt:

Wien, 11. April. (Privat-Telegramm.) Die Weigerung der Pforte, das Protokoll anzunehmen, ist offiziell eingelaufen. Rußland fordert ein neuerliches Zusammentreten der Mächte, um im Sinne des Protokolls die gegen die Türkei anzuwendenden Zwangsmahregeln zu berathen. England erklärte, diesem Ansinnen Rußlands nicht beizustimmen. Die Situation ist auf das Äußerste gespannt. An der Börse Panik.

Wien, 11. April. (Privat-Telegramm.) In ihrer Antwortsnote an die Mächte erklärt die Pforte, daß sie nur dann einen Delegirten in der Abrüstungsfrage nach St. Petersburg senden werde, wenn Rußland gleichzeitig einen Botschafter nach Konstantinopel schicke, um auf diese Weise die volle Gleichheit herzustellen. Dieser Passus in der türkischen Antwortsnote hat in Petersburg besonders stark verlegt.

Budapest, 11. April. Die Thätigkeit der Türken ist eine außerordentliche; neuerlich sind 24 Krupp-Kanonen zur Vertheidigung der Donau-Ufer eingetroffen; gestern sind Pferde für sechs Bataillone Artillerie und Munition in Varna ausgeschifft worden, Sadyl Pascha schließt täglich Lieferungsverträge ab. 30,000 Säcke Mehl sind diese Woche nach Wididin expedirt worden, wo mehrere tausend Soldaten die äußeren Befestigungen vollenden. — Die territoriale Armee der Donawilajets steht bereits unter Waffen. Es wird versichert, daß die gesammte Territorial-Armee noch 200 Bataillone liefern werde.

Der „Golos“ schreibt: Im Falle einer Erneuerung der Feindseligkeiten zwischen der Türkei und Montenegro, was einer entschiedenen Weigerung, die Forderungen des Protokolls zu erfüllen, gleichkame, würde Rußland nichts erübrigen, als seine an der türkischen Grenze konzentrierten Truppen vorwärts rücken zu lassen; wahrscheinlich werde Europa schon in nächster Woche die Beweise von dem festen Entschlusse Rußlands erhalten, das Ziel zu erreichen, für welches seine Truppen an den Grenzen konzentriert wurden.

Tagesneuigkeiten.

Necrolog. Wohl befürchtet, doch noch unerwartet, verstarb in Kapi, 62 Jahre alt, Herr Leo Adler; ein Mann von scharfem Verstande, lauterer Redlichkeit und rastlos thätig für das öffentliche Wohl nicht minder befeelt wie für seine Familie und Verwandten!

Concerte. Das laufende Jahr scheint uns — in Hinsicht auf Kunstgenüsse stets stiefmütterlich bedacht gewesen — Operies, reichlich entschädigen zu wollen. Wir hatten Gelegenheit eine Sofie Menter, Alfonsine Weiß, einen Popper und mehrere recht kunstgeübte Dilettanten in jüngstvergangener Zeit zu hören, ein zu Gunsten der Feuerwehr abzuhaltendes Concert steht in Aussicht, und neuestens hören wir, daß die berühmte Sängerin des Mailänder Scala-Theaters Fr. Jenny Landesmann, eine geborene Rajshauerin die auch hier Verwandte und Freunde hat, unsere Stadt besuchen wird, und in Folge geschehener Aufforderung zu Gunsten des hiesigen Kröbelvereines in einem Concerte mitzuwirken versprach.

Ihre in Amerika gegebenen Concerte erregten Aufsehen und namentlich in San-Francisco steigerte sich die Begeisterung aufs Höchste.

Durch ihr hier zu gebendes Concert will diese Künstlerin nicht einen materiellen Erfolg für sich, sondern durch Unterstützung des menschenfreundlichen Zweckes ein bleibendes Andenken an sich hinterlassen.

In ihrem Unternehmen wird sie durch hiesige Kunst- und Kinderfreunde thätig unterstützt, und sind wir überzeugt, daß das hiesige nicht nur kunstsinrige, sondern für edle Zwecke auch jederzeit opferbereite Publikum, durch zahlreichen Besuch nicht nur der Künstlerin dankbare Anerkennung, sondern dem humanen Zwecke nachhafte Förderung bieten wird.

Betriebskosten der Wasserleitung. In unserer letzten Nummer wurde gesagt, es habe der Wasserleitungs-Director von B.-Pest dem Magistrats den Erfolg des J. 1876 unterbreitet, aus welchem erhellt: es waren bereits 1667 Häuser mit 112040 Piegen mit Wasser versehen, mit dem Ertrage von 287802 fl. Die Kosten des Jahres betrugen 91867 fl., verblieben also rein 195935 fl., durch welchen Ertrag das verwendete Capital von nahezu 3 Millionen bereits mit 6 3/5 % verzinst wurde. Es kamen 1000 Liter Wasser auf 1 3/4 fr. zu stehen. Wir zahlen in Operies für eine Flasche Wasser 1 1/2 fr.

In unserer Stadt sind 202 größere Häuser mit 2843 Piegen. Nehmen wir die Pester Taxe à 150 fr. (nicht Gulden, wie im ungarischen Texte irrthümlich stand) so ergibt das einen jährlichen Ertrag von 4264 fl., welche das zu verwendende Capital und Betriebskosten bereits decken: worüber nächstens Mehreres.

Alte Pumpen verursachen Weinbruch. Auf der Ungargasse vor dem Hause Nr. 145 befindet sich genau in der Mitte des Trottoirs eine alte Wasserpumpe, deren niederer Hebel das Aergerniß der Passanten ist. Neulich Abends passirte der Rajshauer Czijmenmacher Lehrling J. L. diese gefährliche Stelle, stolperte über den Hebel und erlitt einen gefährlichen Weinbruch.

In Anbetracht dessen, daß die Ungargasse ohnehin nur äußerst spärlich beleuchtet ist, wäre es nur

recht und billig, diese unglückliche Pumpe endlich einmal zu kassiren, oder doch einstweilen mit einer Lampe zu versehen; denn es ist Niemand verpflichtet, eine Topographie der Eperieser Trottoire zu studiren.

Der seit einigen Monaten hier weilende, allgemein geschätzte Professor der Tonkunst, Charles Wittmann aus Wien, welcher an einer Lungen-Entzündung gefährlich erkrankt war, befindet sich jetzt wieder auf dem Wege der Genesung, was ihm und seinen zahlreichen Schülern von Herzen zu gönnen ist. Möge die allgemeine Theilnahme auf seine vollkommene Herstellung stärkend einwirken.

Sprengversuche in Nagy-Sáros. Dem technischen Leiter der Helső-Sebester Pulverfabrik, Herrn Buresch, der ein gewiegter Fachmann ist, ist es gelungen ein Sprengapparat zu erfinden, welches trotzdem dessen Erzeugung ungleich geringere Kosten beansprucht, als jene des gewöhnlichen Sprengpulvers, das letztere an Wirksamkeit übertrifft.

Vorigen Montag wurden mit diesem Sprengstoffe in Nagy-Sáros Steinbrüche Versuche angestellt, welchen außer dem Erfinder, noch Herr Hauptmann Donhoffner, zwei andere k. k. Offiziere, ferner der Redakteur dieses Blattes, der Bevollmächtigte der Sebester Pulverfabrik und Andere beiwohnten, umfassende Versuche angestellt.

Im Nachfolgenden skizziren wir das Resultat, wie es von sämtlichen Anwesenden konstatiert wurde.

In eine geschieferte Granitwand von 1 Meter 30 Centim. Höhe und 1 Meter 3 Centim. Länge wurde ein 70 Centim. tiefes Loch gebohrt, welches mit 120 Gramm Ladung des von Buresch erfundenen Sprengstoffes versehen wurde. Diese Ladung versagte, worauf eine Nachtragsladung von 27 Gr. geschah. Das Resultat des Schusses war folgendes: Ein Block von 83 Centim. Länge, 55 Centim. Breite und 2 Meter Höhe war auf 4 Centim. vorgeschoben. 3 Kubikmeter festes Gestein fünfmal zerklüftet, und die Wand vollkommen gelockert. Das Bohrloch war in einer Tiefe von 17 Centim. unverfehrt. Anzahl der Sprengstücke 60, worunter das größte circa 200 Kilo.

Mit einer zweiten Ladung von 120 Gr. wurde ein 60 Centim. tiefes Loch gefüllt, welches in die Mitte eines vollen Gesteines gebohrt war. Dieses Gestein hatte eine Vorlage von 46 Centim. Der Schuß ergab folgendes Resultat. Das Gestein war zerklüftet und 2 Kubikmeter unter dem Bohrloche auf 1 Centim. vorgeschoben. Theile bis zu 50 Kilo abgeprengt.

Wie aus dem Gefagten zu entnehmen, ist das Resultat der Versuche vollkommen befriedigend und wird sich das neue Sprengapparat auch bei weiteren Versuchen bewähren, so dürfte es dem gewöhnlichen Sprengpulver jedenfalls in jeder Hinsicht Konkurrenz bieten.

Bei derselben Gelegenheit wurde auch mit dem in der Ober-Sebester Fabrik erzeugten Pulver Sprengungen veranstaltet, deren Resultat wir hier zu besprechen nicht für nöthig erachten, da dieses Präparat schon in den weitesten Kreisen zur Genüge bekannt ist.

Schnellpresse. Der Eperieser Bankverein hat für seine Buchdruckerei, in welcher auch unser Blatt gedruckt wird, eine Schnellpresse aus der weltberühmten Maschinenfabrik König & Bauer aus Würzburg, angeschafft. Die Maschine, welche dieser Tage angelangt ist, und von einem eigens hiezu hergereisten Monteur der genannten Fabrik, aufgestellt wurde, ist nicht nur von zweckmäßiger Konstruktion, sondern auch sehr solid und schön gearbeitet, und befindet sich jetzt die Buchdruckerei in der Lage, was Eleganz, Reinheit der Druckorten, wie auch die rasche Anfertigung derselben betrifft, sämtlichen Provinz-Druckereien Konkurrenz bieten zu können.

Geschäfts- u. Handelsnachrichten.

Geschäfts-Berkehr-Ausweis des „Eperieser Bankvereines“ vom 1. Januar bis 31. März 1877.

Einnahmen.	
Cassa-Saldo vom 31. Dezbr. 1876.	19,499.94
Capital-Einlagen	130,768.98
Gelöste Wechsel	827,977.04
Escompt-Zinsen	21,651.92
Gelöste Pfänder	26,602.69
Vorschuß-Zinsen	3,434.27
Hypothek-Darlehen-Rückzahlung	8,546.69
Hypothek-Darlehen-Zinsen	5,422.38
Verkaufte Münzen	1,337.65
" Effecten	5,304.81
" fremde Coupons	4,385.67
Fremde Cassen-Scheine	64,890.96
Diverse Einnahmen	171,748.62
	1,291,571.62
Ausgaben.	
Rückgezahlte Einlagen	149,623.16
Gezahlte Einlage-Zinsen	739.95
Escomptirte Wechsel	799,700.35
Rückvergütete Escompt-Zinsen	161.15
Vorschuß auf Pfänder	11,007.—
Rückvergütete Vorschuß-Zinsen	40.33
Hypothek-Darlehen	90.—
Rückvergütete Darlehen-Zinsen	9.04
Gekaufte Münzen	1,285.73
" Effecten	2,634.62
" fremde Coupons	6,772.66
" Cassen-Scheine	10,143.09
Diverse Ausgaben	208,812.18
Cassa Bestand am 31. März 1877.	100,552.36
	1,291,571.62

Fruchtpreise vom 13. April 1877.

Woggen per 100 Kilogr.	fl.	8.75	9.—
Weizen " 100 "	"	10.50	12.25
Berke " 100 "	"	6.25	7.50
Rüben " 100 "	"	5.—	6.25
Wais " 100 "	"	—	—
Erbsen " 100 "	"	8.—	11.—
Linsen " 100 "	"	8.—	12.—
Böhlen " 100 "	"	—	—
Erbsapfel " 100 "	"	2.25	—

Die in Ofen am 7. April gehobene Zahlen.

50, 7, 34, 5, 45.

Die nächste Ziehung ist am 21 April 1877.

Die in Prag am 11. April gehobene Zahlen:

35, 40, 84, 59, 9.

Die nächste Ziehung ist am 25. April 1877.

Briefkasten der Redaktion.

E. H. S...t. Die Blaubeeren haben wir erhalten, konnten dieselben jedoch wegen gehäuften Stoffes nicht veröffentlichen.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

Zu verpachten.

Das Gut **Ribnicz-Bunkocz** im Ungarischer Comitete, 1170 Joch groß, darunter 20 Joch Intravillan, 600 Joch Acker, 400 Joch Weisen, 150 Joch Wald und Weide, mit einem beträchtlichen Winter- und Sommer-Aubau, allsegleich zu verpachten. Näheres beim Generalen **Máriássy** in Rajchau.

76 3-3

Szállás.

4 szoba és mellékletek, istálló kocsiszinnel vagy a nélkül kiadó **főutca 12. sz. alatt.**

Auf der Hauptgasse vis-à-vis der Kirche ist im Hause Nr. 4. ein schönes großes

Gassengewölbe

mit 2 Thüren, nebst anstoßender Wohnung vom Mai zu vergeben.

Näheres bei

Csatáry.

79 2-3

Czigelkai Lajos-forrás,

a leghatalmasb lugsavas kékeny tartalmu szikéleg vizek egyike és szénsavas szikélegben annyira gazdag, hogy minden eddig ismert ásványvizet e tartalomban felülhalad.

Kitünő sikerrel használtatott:

1. **A mellbetegségekben:** Tüdögümök, Vérköhögés, Idült hurut, Mellvizkor.
2. **A hasüregi betegségekben:** Aranyér, Dugulások, Máj, hasnyálmirigy s fodormirigyek keményedései, Székrekedések, Sargakór, epekó.
3. **Hugyvetművek bántalmái:** Hugytarthatatlanság, Hugyholyag hurut, Fövény, Hugyholyagkövek.
4. **Némi működés zavarai:** Havadás megrekedése, Petefészkek, és Méhtömény ellen.
5. **Köszvénybe.**
6. **Betveggyekbe.**
7. **Rögzött kútegeknél.**
8. **Bujasenyv után hátramaradt kóros termények kiválasztására.**

Használata fölödozza a kóros pangásokat s elősegíti a lassu el és kiválasztást. Ezen öldöző és hashajtó erejével még azon ritka, csak az ásványvizeknek tulajdon hatása párosul, hogy az a kiürülésekre következő gyöngeségnek elejét veszi.

E mellett lecsillapítja megnyugtató a felizgott ideg-főleg a dúc-ideg-rendszert és erőteljes hatást gyakorol a takonyhártyákra, a savós és rostos szövetekre s a mirigyek sejtjeire.

Egy 30 palackkal terhelt ládának ára 7 frt. — Nagyobb mennyiségű vételnél ártékedés.

Raktára: Gallotsik J. W. kereskedésben Eperjesen.

3271. tk. sz.

83 2-3

Arverési hirdetés.

Az eperjesi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik: mikép Vaniek Antal kérelme folytán, az őt tulajdonilag illető eperjesi 1044. számú jkönyvben bevezetett és 1600 frtnyi árban kitett 736, 737 hr. sz. alatt i majorház és kertnek önkéntes árverés útján elárverezése elrendeltetvén, annak a megállapított feltételek értelmében elővetelére határnapul az 1877. évi april hó 26-ik napjának del előtti 9 órája Dobay Sándor kir. közjegyzőnek eperjesi hivatalos irodájában kitétetik.

Megjegyeztetvén, hogy minden árverező a kikiáltási árnak 10%-ját bányapénz címén az árverés előtt letenni tartozik; — hogy az ingatlan kikiáltási árán is eladatik, — és hogy a többi feltételek az itteni kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

Kelt az eperjesi kir. törvényszék, n.int telekkönyvi hatóság 1877. évi március hó 22-én tartott üléséből.

Irányi,
elnök helyettes.

Kubinyi,
h. jegyző.

Alulirotnál Alsó-Sebesen, vagy Eperjesen is, 25 Hektoliter amerikai korán érő **Rózsaburgonya** van eladó.

Mösz Frigyes.

84

Eladó.

1-*

A löcsei országuton a nagyhid mellett 55. ösz. szám alatt fekvő ház, istálló, csür és 3 holdas kert szabad kézből eladandó.

A feltételek **Zsitkovszky József** urnál (főutca 325. számú házban) megtudhatók.

Árverési hirdetés.

Az „eperjesi takarékpénztár“ részéről

arany, ezüst, értékpapir, vászon

sat. nemüekből álló zálogtárgyak, f. é. aprilhó 16-án, reggeli fél 9 és délutáni 2 órakor a takarékpénztárban tartandó

közárverés útján a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

Eperjesen, 1877. évi február 28-án.

82 2-2

Az eperjesi takarékpénztár igazgatósága.

Vizitations-Anzeige.

Von Seite der „Eperieser Sparkasse“ werden diverse Pfänder, bestehend aus **Gold, Silber, Werthpapieren, Feinwand** u. am **16. April l. J. um halb 9 Uhr Vormid 2 Uhr Nachmitags** im Sparkassa-Gebäude mittelst **öffentlicher Vizitation** an den Meistbietenden verkauft.

Eperies, am 28. Februar 1877.

Die Direction der eperieser Sparkasse.